

Eszméink diadalútja.

Witkovitz bányavárosban a múlt hét egy vészes estéjén több asszony életét kioltották, tíz asszonyt súlyosan megsebesítettek hazai katonafegyverek. Az ifjú katonák bizonyára fájó szívvel végezték szörnyű kötelességüket. Az asszonyok lázadó munkásfeleségek voltak. A munkáscsaládok a vezérigazgató hanyagsága folytán több napig nem jutottak élelemhez és a kétségbeesett, agyongyötört asszonyok a káoszból, melyé életük vált, a káoszból, mely agy velejükben támadt, nem találtak más kiutat, mint fellázadni, vad ellenkezést kifejezni a »rend« ellen, amelyben szörnyű szenvedéseik minden okát látni vélték.

Aki nem céltalanul szenvedő, lázadó és elhulló, mi céltudatosan dolgozó, szavazó és az igazi rendet megteremtő asszonyokat kívánunk. Ezt mondjuk ma és ezt mondtuk tizenhárom évvel ezelőtt is. Az embergazdaságon alapuló szociálpolitikát, a pacifizmus és szabad kereskedelem alapján álló világpolitikai programunkat hirdelve kezdtük meg tizenhárom év előtt munkánkat a magyar nő politikai egyenjogúsítása érdekében.

Gúny és üldöztetés lett első osztályrészünk. A »jóakarók« és a »megértők« százéves küzdelmet helyeztek kilátásba.

Tízéves szívós, lelkes, megfeszített energiával folytatott agitációs munka után a Tisza-Lukács-féle választójog megalkotói udvariasan meghajoltak ugyan érvelésünk előtt, de szerintük azért nem iktathatták törvénybe a nők választójogát, mert akkor nem tudták megtalálni a jogkiterjesztés igazságos és nekik megfelelő mértékét. Barátságos outsiders hatalmas fejlődést láttak ebben az eredményben is. Mi, akik tudtuk és éreztük, hogy mily sürgős szükségesség: a nők politikai közreműködése hazánkra és a világra nézve, fokozott elkeseredéssel viseltük politikai jogtalanságunkat, a közeledő világkatasztrófa tikkasztó, nyomasztó légkörében.

Jött a világháború. Kétszeres odaadással dolgoztunk választójogunkért és még Jobban tüzelt erre a munkára, az öldöklés és pusztítás szelleme elleni, a béke érdekében folytatott küzdelmünk. Lekicsinylés, üldöztetés volt a sorsunk újra. Még jóbarátaink közül is sokan voltak, kik a legsötétebb színekben látták számunkra a politikai jövőt.

És íme, a legújabb politikai alakulás útjaink világpolitikai igazolását, a győzelem közvetlen lehetőségét máris meghozta! A választójog reformját követelő pártok egyesülése, a választójogi blokk világgá hirdette, hogy az általános, titkos és egyenlő, a nőkre is kiterjedő választójogot követeli. És nemcsak a blokk két minisztere, Vázsonyi Vilmos és gróf Batthyány Tivadar, hanem az egész új kormány korszerű külpolitikai követelménynek ismeri el a nők választójogát. Hivatalos formában hirdette ezeket nyilvánosan gróf Karolyi Mihály, a blokk elnöke, a feministák június 16-iki nagygyűlésén. Ő is, a gyűlésen felszólaló többi politikus is: Giesswein Sándor, Lukács György és Pető Sándor első sorban a nemzetközi egyetértés, a pacifizmus érdekében sürgetik a nő választójogának megvalósítását

Küzdelmünk és eszméink diadalútjának eddigi tetőpontját gróf Karolyi Mihály június 22-iki nagy parlamenti beszédjében látjuk. A lángelkű politikus kifejtette, hogy a nemzetek és népek közötti megértést másképp létrehozni nem lehet, mint ha bekapcsoljuk a nemzetek életébe az.. asszonyok politikai munkáját is, mert ők lesznek az állandó béke legmegbízhatóbb megteremtői és pillérei. Támogatását csak ügyi ígéri a kormánynak, ha e kérdés megoldását is kötelezőiön vállalja.

Munkánk tehát megérlelte politikusainkban azt az erős meggyőződést, hogy az emberiség legégetőbb problémáját, élet-halálkérdését a nők politikai közreműködése nélkül megoldani nem lehet.

Az elért sikerek nem kápráztatják el szemünket. Óriási munka áll még előttünk. A politikai helyzet bo-

nyolult és bizonytalan. A választójogi kormány egyelőre még nem rendelkezik a Ház többségével. Történelmi tapasztalataink pesszimizmust neveltek belénk a legszebb, legtisztább ígéretekkel szemben is.

De eszméink diadala adjon erőt a kételkedőknek is, adjon erőt minden magyar asszonynak, hogy szívvel-lélekkel segítségünkre siessen abban a tudatban, hogy mikor velünk együtt kiküzdí a magyar nő emberi jogát, emberi méltóságának elismerését, ezzel egyszersmind nemzete boldogulását, az emberiség ügyét mozdítja elő.

És adjanak eddigi sikereink erőt mindannyiunknak, hogy szívósan, határtalan és lelkes energiával követeljük nemünk számára a csorbíthatlan, az igazi politikai jogegyenlőséget.

Mert csak ez fogja garanciáját képezni annak, hogy a választójog újabb kiterjesztése tényleg azt jelenti-e majd, amit alkotói róla hirdetnek: nemzetmentő, világotmiegváltó, Kékéi teremő, diadalmas, igazi demokráciát

Szegvári Sándorné